

Časopis pro pěstování matematiky a fysiky

František Hejzlar

Logarithmy hyperbolické

Časopis pro pěstování matematiky a fysiky, Vol. 7 (1878), No. 1, 8--19

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/109169>

Terms of use:

© Union of Czech Mathematicians and Physicists, 1878

Institute of Mathematics of the Academy of Sciences of the Czech Republic provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This paper has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://project.dml.cz>

Obecích amerických pověstným svým papírovým drákem o měsíc později. Pokusy tyto vedly Franklina přímo k vynálezu hromosvodu, o kterémž jeho původce záhy zprávu do světa poslati neváhal.

(Pokračování.)

Logarithmy hyperbolické.

Příspěvek historický

podává

Dr. Fr. Hejzlar.

Kvadratura hyperboly t. j. výpočet plochy omezené obloukem hyperbolickým, asymptotou a souřadnicemi konečných bodů onoho oblouku patřila k nejnepřístupnějším problémům, jimiž se matematikové v 17. století zanášeli. Z té příčiny vzbudil *Nicolaus Mercator*¹⁾ nemálo obdivu, když dotčenou úlohu ve své „*Logarithmotechnii*“ r. 1668 první šťastně a velmi učeně rozřešil odkrývaje tím nový směr práce pro pilné a snaživé badatele jako byli: *John Wallis*²⁾, *James Gregory*³⁾ a j., kteří dosti zásluh sobě získali o zdokonalení kvadratury Mercatorovy; jak jí však ku vypočítávání logarithmů s prospěchem užití lze, okázal *Isaac Newton*⁴⁾, jenž badavým duchem svým vysoko nad jiné vynikal.

¹⁾ *Nicolaus Mercator* byl Holštýňan, žil však nejvíce v Anglii, kde v roce 1690 zemřel. —

²⁾ *John Wallis*, znamenitý matematik anglický, nar. se r. 1616 v Ashfordu v hrabství Kent-ském, zemř. r. 1703 v Oxfordě. Jeho nejvýtečnější spis jest: „*Arithmetica infinitorum.*“ —

³⁾ *James Gregory*, matematik a fysik skotský, nar. se r. 1638 a zemř. r. 1675. Dalekohled, jemuž dalekohled Gregory-ův říkáme, byl nejdříve od něho sestaven. Ze spisův jeho budíž jmenovány: „*Vera circuli et hyperbolae quadratura*“ a „*Exercitationes geometricae.*“ —

⁴⁾ *Isaac Newton*, jeden z nejslavnějších velduchů nového věku, nar. se r. 1642 ve vsi Woolsthorpě příslušné k faře Colstrworth v anglickém hrabství Lincoln-ském a zemř. r. 1727 v Kensingtonské čtvrti Londýna. Svými vesměs důmyslnými spisy prospěl nad míru i mathematice i fysice. —

Metodu Newtonovu jasně zde vylčíti, budiž úlohou naší.

Aby ale vývoj návodu toho skutečně pochopitelným byl, musíme předeslati odstavce tři a to:

1. Posloupnost číselných veličin, ve které rozdílly kterých koli dvou sousedních členů jsou sobě rovny, slove arithmetická řada *prvního řádu*; na př.:

$$1, 2, 3, 4, 5, \dots \quad (1)$$

Součet takové řady určí se vzorcem

$$s = \frac{n}{2} (a + u),$$

kde n počet členů, a první, $u = a + (n-1)d$ poslední člen řady značí.

Jest pak součet uvedené řady:

$$s = \frac{n}{2} (1 + n) = \frac{n}{2} + \frac{n^2}{2} \text{ čili } s = \frac{1}{2} n^2 + \frac{1}{2} n \dots \quad (2)$$

Máme však i takové řady arithmetické, v nichž teprv druhé nebo třetí a t. d. rozdílly členů jsou si rovny, any slovou řady arithmetické *řádu druhého, třetího* a t. d.; na př.:

$$\begin{aligned} \text{řada druhého řádu: } & 1^2, 2^2, 3^2, 4^2, 5^2, \dots \text{ čili} \\ & 1, 4, 9, 16, 25, \dots \end{aligned} \quad (3)$$

první rozdílly této řady: 3, 5, 7, 9, 11,

druhé " " " " 2, 2, 2, 2,

$$\begin{aligned} \text{řada třetího řádu: } & 1^3, 2^3, 3^3, 4^3, 5^3, \dots \text{ čili} \\ & 1, 8, 27, 64, 125, \dots \end{aligned} \quad (4)$$

první rozdílly této řady: 7, 19, 37, 61,

druhé " " " " 12, 18, 24,

třetí " " " " 6, 6,

Součet arithmetické řady druhého řádu najdeme vzorcem

$$s = An^3 + Bn^2 + Cn, \dots \quad (a)$$

a součet arithmetické řady třetího řádu vzorcem

$$s = An^4 + Bn^3 + Cn^2 + Dn \dots \quad (b)$$

Součinitelé A, B, C v prvním vzorci vyhledají se z prvních tří, součinitelé A, B, C, D v druhém vzorci vyhledají se z prvních čtyř členů dotýčné řady způsobem z následujícího příkladu patrným.

Majíce sečísti řadu (3) užijeme vzorce (a), kde za n dosadíme nejdříve 1, pak 2 a konečně 3 kladouce první výsledek = prvnímú členu dané řady, druhý výsledek = součtu prvních

dvou členů a třetí výsledek = součtu prvních tří členů téže řady i obdržíme tři řešitelné rovnice o třech neznámých, totiž:

$$\begin{aligned} A + B + C &= 1 \\ 8A + 4B + 2C &= 5 \\ 27A + 9B + 3C &= 14, \end{aligned}$$

odkud plyne

$$A = \frac{1}{3}, B = \frac{1}{2}, C = \frac{1}{6}.$$

Součet naší řady tudíž jest

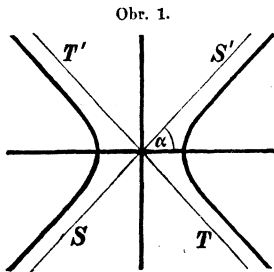
$$s = \frac{1}{3} n^3 + \frac{1}{2} n^2 + \frac{1}{6} n \dots \quad (5)$$

Dána-li řada (4), zjednáme si dle vzorce (b) podobně počítající součet

$$s = \frac{1}{4} n^4 + \frac{1}{2} n^3 + \frac{1}{4} n^2 \dots \quad (6)$$

2. Asymptota (α priv. + $\sigma\nu\nu$ + $\pi\acute{\iota}\pi\tau\epsilon\iota\nu$ = nedopadnice) slove přímka, ku které se křivka neustále přibližuje, avšak teprv v neskonalé vzdálenosti s ní se setká.

Hyperbola má dvě středem jejím probíhající asymptoty SS' a TT' (obr. 1.), jichž rovnice jsou

$$y = + \frac{b}{a} x$$

$$y = - \frac{b}{a} x.$$

Je-li úhel oběma asymptotami sevřený úhel pravý t. j. je-li $2\alpha = 90^\circ$ a proto $\alpha = 45^\circ$, bude

$$\frac{b}{a} = \operatorname{tg}\alpha = \operatorname{tg}45^\circ = 1 \text{ čili } b = a \text{ t. j.}$$

obě osy $2a$ i $2b$ jsou si rovny a hyperbola slove v tom případě *hyperbola rovnostraná*.

3. Rovnice hyperboly, jsou-li asymptoty osami souřadnic, zní:

$$xy = \frac{a^2 + b^2}{4}$$

z které dosazením $a = b$ nabudeme

⁵⁾ Srovnej *Studnička „Algebra“* pag. 146.

$$xy = \frac{a^2}{2} \dots \quad (7)$$

t. j. rovnice rovnostrané hyperboly (obr. 2.), jejíž asymptoty jsou zároveň osami souřadnic.

Budiž $OP=c$, $MP=d$ a mimo to $PQ=x$ i bude dle (7)

$$c.d = \frac{a^2}{2}$$

$$(c+x).NQ = \frac{a^2}{2},$$

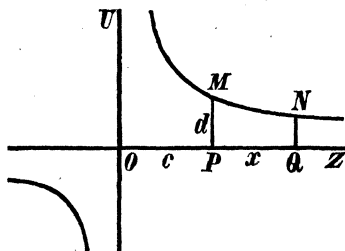
odkud patrné, že

$$c.d = (c+x).NQ$$

čili

$$NQ = \frac{c.d}{c+x} \dots \quad (8)$$

Obr. 2.

Kvadratura hyperboly.

α . Abychom se dodělali vzorců, dle kterých *Newton* logaritmicky hledal, přijmeme jako v odstavci 3. za osu x -ovou rovnostrané hyperboly (obr. 3.) asymptotu

Obr. 3.

OZ , za osu y -ovou asymptotu OU a znamenejme $OP=c$, $MP=d$, $PQ=x$. Chtějíc pak určití ploský obsah obrazce $PMNQ$, rozdělíme délku x na n stejných dílů, z nichž každý $=\epsilon$, a sestrojíme vnitřní obdélíky $PGAB$, $BHCD$, $DJEF$, a t. d.

Poněvadž k úsečkám

$$OB=c+\epsilon, OD=c+2\epsilon,$$

$$OF=c+3\epsilon, \dots, OQ=c+n\epsilon$$

náleží dle vzorce (8) ustanovené pořadnice

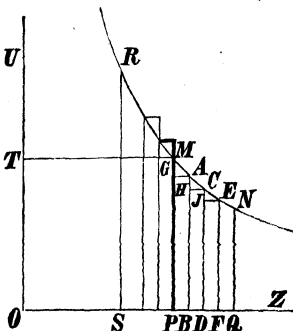
$$AB = \frac{c.d}{c+\epsilon}, CD = \frac{c.d}{c+2\epsilon}, EF = \frac{c.d}{c+3\epsilon}, \dots, NQ = \frac{c.d}{c+n\epsilon},$$

lze ploské obsahy jmenovaných obdélíků vyjádřití výrazy

$$AB.PB = \frac{cd.\epsilon}{c+\epsilon}, CD.BD = \frac{cd.\epsilon}{c+2\epsilon}, EF.DF = \frac{cd.\epsilon}{c+3\epsilon}, \dots, NQ.YQ = \frac{cd.\epsilon}{c+n\epsilon},$$

jichž součet dá nám řadu

$$\frac{cd.\epsilon}{c+\epsilon} + \frac{cd.\epsilon}{c+2\epsilon} + \frac{cd.\epsilon}{c+3\epsilon} + \dots + \frac{cd.\epsilon}{c+n\epsilon} \dots \quad (9)$$

Čím větší číslo místo n si myslíme t. j. čím menší jest ε , tím blíže sebe leží body P, B, D, F, \dots, Q i body M, A, C, E, \dots, N a tím méně liší se co do ploského obsahu obdélník $PGAB$ od čtyřúhelníka $PMAB$, obdélník $BHCD$ od čtyřúhelníka $BACD$ a t. d.; klademe-li posléze $n = \infty$, jest dovoleno psáti

$$\begin{aligned} \text{plocha } PGAB &= \text{ploše } PMAB \\ \text{„ } BHCD &= \text{„ } BACD \\ &\text{a t. d.} \end{aligned}$$

a řada (9) v tomto případě nekonečná udává nám plochu p obrazce $PMNQ$; z té příčiny jest

$$p = cd\varepsilon \left(\frac{1}{c+\varepsilon} + \frac{1}{c+2\varepsilon} + \frac{1}{c+3\varepsilon} + \dots + \frac{1}{c+n\varepsilon} \right),$$

z čehož se zřetelem ku následujícímu vykonanému dělení

$$1 : (c + \varepsilon) = \frac{1}{c} - \frac{\varepsilon}{c^2} + \frac{\varepsilon^2}{c^3} - \frac{\varepsilon^3}{c^4} + \dots$$

$$1 : (c + 2\varepsilon) = \frac{1}{c} - \frac{2\varepsilon}{c^2} + \frac{4\varepsilon^2}{c^3} - \frac{8\varepsilon^3}{c^4} + \dots$$

$$1 : (c + 3\varepsilon) = \frac{1}{c} - \frac{3\varepsilon}{c^2} + \frac{9\varepsilon^2}{c^3} - \frac{27\varepsilon^3}{c^4} + \dots$$

$$\dots \dots \dots$$

$$1 : (c + n\varepsilon) = \frac{1}{c} - \frac{n\varepsilon}{c^2} + \frac{n^2\varepsilon^2}{c^3} - \frac{n^3\varepsilon^3}{c^4} + \dots$$

vychází na jevo ⁶⁾

$$p = cd\varepsilon \left\{ \begin{aligned} &\frac{n}{c} - \frac{\varepsilon}{c^2} [1 + 2 + 3 + \dots + n] \\ &+ \frac{\varepsilon^2}{c^3} [1 + 4 + 9 + \dots + n^2] \\ &- \frac{\varepsilon^3}{c^4} [1 + 8 + 27 + \dots + n^3] \\ &+ \dots \dots \dots \end{aligned} \right\}$$

nebo, máme-li na paměti arithmetické řady (1), (3), (4) a jich součty (2), (5), (6),

⁶⁾ Srovnej: „Die Kegelschnitte“ von Dr. Johann August Grunert 1824 §. 184. strana 376. —

$$-\frac{cd \cdot \varepsilon}{c - \varepsilon}, -\frac{cd \cdot \varepsilon}{c - 2\varepsilon}, -\frac{cd \cdot \varepsilon}{c - 3\varepsilon}, \dots, -\frac{cd \cdot \varepsilon}{c - n\varepsilon}$$

a jich součet

$$-cd\varepsilon \left(\frac{1}{c - \varepsilon} + \frac{1}{c - 2\varepsilon} + \frac{1}{c - 3\varepsilon} + \dots + \frac{1}{c - n\varepsilon} \right),$$

odkud methodou předešlou snadno vyvedeme řadu

$$q = - \left(dx + \frac{dx^2}{2c} + \frac{dx^3}{3c^2} + \frac{dx^4}{4c^3} + \dots \right) \dots \quad (11)$$

Určování logaritmů.

Nyní již lze předložit čtenáři způsob, jímž *Newton* vycházejí od vzorců (10) a (11) mnohé logaritmy vypočítal a kterak by se desky logaritmické rychle sestaviti daly, naznačil. ⁶⁾

a. Sečtením a odečtením řad (10) i (11) doděláme se především ploch **PMNQ** — **PMRS** a **SRNQ** čili

$$p + q = - \left(\frac{dx^2}{c} + \frac{dx^4}{2c^3} + \frac{dx^6}{3c^5} + \frac{dx^8}{4c^7} + \dots \right)$$

$$p - q = 2dx + \frac{2dx^3}{3c^2} + \frac{2dx^5}{5c^4} + \frac{2dx^7}{7c^6} + \dots$$

nebo, je-li $OP = MP = 1$, t. j. $c = d = 1$,

$$p + q = - \left(x^3 + \frac{x^4}{2} + \frac{x^6}{3} + \frac{x^8}{4} + \dots \right) \quad (12)$$

$$p - q = 2x + \frac{2x^3}{3} + \frac{2x^5}{5} + \frac{2x^7}{7} + \dots \quad (13)$$

b. Učinme $x = 0.1$, přečez $OQ = 1.1$ a $OS = 0.9$ i dostaneme

z řady (12)		z řady (13)
$p+q = -$	$\begin{array}{r} 0.0100000000000000 \\ + \quad 500000000000 \\ + \quad 3333333333 \\ + \quad 25000000 \\ + \quad 200000 \\ + \quad 1667 \\ + \quad 14 \end{array}$	$\begin{array}{r} 0.2000000000000000 \\ + \quad 666666666666 \\ + \quad 4000000000 \\ + \quad 285714286 \\ + \quad 2222222 \\ + \quad 18182 \\ + \quad 154 \\ + \quad 1 \end{array}$
$p+q = -$	0.0100503358535014	$p-q = 0.2006706954621511$

⁷⁾ Viz: „*Isaaci Newtoni opuscula mathematica.*“ —

Tyto dvě rovnice dávají součet

$$2p = 0.1906203596086497$$

a rozdíl

$$2q = -0.2107210313156525,$$

z čehož zjednáme si plochu

$$p = 0.0953101798043248 \text{ příslušnou k úsečce } \mathbf{OQ} = 1.1$$

a plochu

$$p = -0.1053605156578263 \text{ příslušnou k úsečce } \mathbf{OS} = 0.9.$$

c. Zavedeme-li do týchž dvou řad

$$x = 0.01 \text{ přijímající } \mathbf{OQ} = 1.01 \text{ a } \mathbf{OS} = 0.99$$

shledáme, že

$$p+q = - \left\{ \begin{array}{l} + \\ + \end{array} \left. \begin{array}{l} 0.0001000000000000 \\ 50000000 \\ 3333 \end{array} \right\} \middle| p+q = \left\{ \begin{array}{l} + \\ + \\ + \end{array} \left. \begin{array}{l} 0.0200000000000000 \\ 6666666666 \\ 400000 \\ 28 \end{array} \right\}$$

$$p+q = - 0.0001000050003333 \quad | \quad p-q = 0.0200006667066694,$$

odkud plyne součet

$$2p = 0.0199006617063361$$

i rozdíl

$$2q = -0.0201006717070027$$

a z toho zase plocha

$$p = 0.0099503308531681 \text{ náležející k úsečce } \mathbf{OQ} = 1.01$$

jakož i plocha

$$q = -0.0100503358535014 \text{ náležející k úsečce } \mathbf{OS} = 0.99.$$

d. Týmž způsobem určíme, je-li $x = 0.001$,

$$p = 0.0009995003330835 \text{ k úsečce } \mathbf{OQ} = 1.001,$$

$$q = -0.0010005003335835 \text{ k úsečce } \mathbf{OS} = 0.999$$

a t. d.

e. Právě tak slušelo by počítati, kdyby

$$x = 0.2 \quad \text{a proto } \mathbf{OQ} = 1.2, \quad \mathbf{OS} = 0.8 \quad \text{nebo}$$

$$= 0.02 \quad \text{'' ''} \quad = 1.02, \quad = 0.98 \quad \text{nebo}$$

$$= 0.002 \quad \text{'' ''} \quad = 1.002, \quad = 0.998$$

a t. d.

a nabyli bychom výsledků, které i s předešlymi výsledky sestaveny jsou v tabulce:

K úsečce	náleží plocha
0·8	— 0·2231435513142097
0·9	— 0·1053605156578263
0·98	— 0·0202027073175194
0·99	— 0·0100503358535014
0·998	— 0·0020020000000000
0·999	— 0·0010005003335835
1·001	0·0009995003330835
1·002	0·0010000000000000
1·01	0·0099503308531681
1·02	0·0198026272961797
1·1	0·0953101798043248
1·2	0·1823215567939546

f. Nahlédnouce v desky přirozených čili Nepperových logaritmů ⁷⁾ nabudeme přesvědčení, že naše plochy hyperbolické jsou vlastně přirozené logaritmy podlé stojících úseček, že tudíž

$$\log. \text{ nat. } 0\cdot8 = - 0\cdot2231435513142097$$

$$\log. \text{ nat. } 1\cdot02 = 0\cdot0198026272961797$$

a t. d.

Jsou přirozené logaritmy čísla, jimiž také plochy hyperbolické vyjádříti lze a slovu často *logaritmy hyperbolickými*.

Co tuto praveno, dokážeme mimo to přesněji, zpomeneme-li dvě na větě dvoučlenné zakládající se řady logaritmické

$$\log. \text{ nat. } (1 + x) = x - \frac{x^2}{2} + \frac{x^3}{3} - \frac{x^4}{4} + \dots,$$

$$\log. \text{ nat. } (1 - x) = - \left(x + \frac{x^2}{2} + \frac{x^3}{3} + \frac{x^4}{4} + \dots \right)$$

a srovnáme-li je s řadami (10) i (11), které, je-li $c = d = 1$, přijmou na se tvary s předešlymi shodné

$$p = x - \frac{x^2}{2} + \frac{x^3}{3} - \frac{x^4}{4} + \dots,$$

⁸⁾ Nejsou-li takové desky po ruce, zjednáme si logaritmy přirozené, násobíme-li obecné čili Briggovy logaritmy číslem 2·3025850929940457. —

$$q = - \left(x + \frac{x^2}{2} + \frac{x^3}{3} + \frac{x^4}{4} + \dots \right),$$

z čehož patrno, že

$$\log. \text{ nat. } (1 + x) = p$$

$$\log. \text{ nat. } (1 - x) = q$$

t. j. přirozené logaritmy čísel $1 + x$ neb $1 - x$ rovnají se plochám hyperbolickým příslušným k úsečkám $1 + x$ neb $1 - x$.

g. Se zřetelem k této pravdě a k tabulce hořejší najdeme hyperbolické logaritmy ostatních čísel takto:

Poněvadž

$\frac{1.2}{0.8} \times \frac{1.2}{0.9} = 2$	$10 \times 100 = 1000$
$\frac{1.2}{0.8} \times 2 = 3$	$\sqrt{5 \times 10 \times 0.98} = 7$
$\frac{2}{0.8} \times 2 = 5$	$10 \times 1.1 = 11$
$2 \times 5 = 10$	$\frac{1000 \times 1.001}{7 \times 11} = 13$
$10 \times 10 = 100$	

a t. d.,

bude

$$\log. \text{ hyp. } 2 = 2 \log. \text{ hyp. } 1.2 - [\log. \text{ hyp. } 0.8 + \log. \text{ hyp. } 0.9]$$

čili

log. hyp. 2	= 0.6931471805599453	a	09 = 2,
log. hyp. 3	= 1.0986122886681097	"	" = 3,
log. hyp. 5	= 1.6094379124341004	"	" = 5,
log. hyp. 10	= 2.3025850929940457	"	" = 10,
log. hyp. 100	= 4.6051701859880914	"	" = 100,
log. hyp. 1000	= 6.9077552789821371	"	" = 1000,
log. hyp. 7	= 1.9459101490553134	"	" = 7,
log. hyp. 11	= 2.3978952727983705	"	" = 11,
log. hyp. 13	= 2.5649493574615367	"	" = 13,

a t. d.;

znajíce pak logaritmy čísel kmenných 2, 3, 5, 7, 11, 13, ... vypočítáme snadno logaritmy čísel složených, která, jak známo, na prvočinitele rozvésti lze.⁹⁾

⁹⁾ Násobíce logaritmy hyperbolické číslem 0.4342944819032518 obdržíme logaritmy obecné. —

na př.

$$\log. \text{hyp. } 12 = \log. \text{hyp. } (2 \cdot 2 \cdot 3) = \log. \text{hyp. } 2 + \log. \text{hyp. } 2 + \log. \text{hyp. } 3 \\ = 2 \cdot 4849066497880003,$$

$$\log. \text{hyp. } 35 = \log. \text{hyp. } (5 \cdot 7) = \log. \text{hyp. } 5 + \log. \text{hyp. } 7 \\ = 3 \cdot 5553480614894138$$

a j.

h. Zůstatně neopomenul Newton připojení řadu pro hyperbolický logarithmus čísla rovného arithmetickému průměru dvou čísel, jichž hyperbolické logarithmy známy jsou.¹⁰⁾

Značí-li n číslo, jehož logarithmus nám určití jest, z rozdíl tohoto čísla a dvou od něho stejně vzdálených jakož i známými logarithmy opatřených čísel $n - z$ a $n + z$, mimo to 2δ rozdíl těchto dvou známých logarithmů, bude

$$2\delta = \log. \text{hyp. } (n+z) - \log. \text{hyp. } (n-z) = \log. \text{hyp. } \frac{n+z}{n-z} = \log. \text{hyp. } \frac{1+\frac{z}{n}}{1-\frac{z}{n}}$$

$$= \log. \text{hyp. } \left(1 + \frac{z}{n}\right) - \log. \text{hyp. } \left(1 - \frac{z}{n}\right),$$

$$\log. \text{hyp. } n - \log. \text{hyp. } (n-z) = \log. \text{hyp. } \frac{n}{n-z} = \log. \text{hyp. } \frac{1}{1-\frac{z}{n}} =$$

$$= -\log. \text{hyp. } \left(1 - \frac{z}{n}\right).$$

Uvažme však, že v řadách (14) i (15) vlastně

$$p = \log. \text{hyp. } (1 + x),$$

$$q = \log. \text{hyp. } (1 - x)$$

a že, chceme-li $\log. \text{hyp. } \left(1 + \frac{z}{n}\right)$ a $\log. \text{hyp. } \left(1 - \frac{z}{n}\right)$ proměnití v řady, nutno v řadách (14) i (15) za x všude dosaditi $\frac{z}{n}$; i obdržíme pak

$$\log. \text{hyp. } \left(1 + \frac{z}{n}\right) = \frac{z}{n} - \frac{z^2}{2n^2} + \frac{z^3}{3n^3} - \frac{z^4}{4n^4} + \dots$$

$$\log. \text{hyp. } \left(1 - \frac{z}{n}\right) = -\left(\frac{z}{n} + \frac{z^2}{2n^2} + \frac{z^3}{3n^3} + \frac{z^4}{4n^4} + \dots\right),$$

¹⁰⁾ Viz: článek „methodus fluxionum et serierum infinitarum“ v I. svazku jmenovaného již spisu: „Isaaci Newtoni opuscula mathematica.“ —

pročež

$$2\delta = \frac{2z}{n} + \frac{2z^3}{3n^3} + \frac{2z^5}{5n^5} + \frac{2z^7}{7n^7} + \dots,$$

$$\log. \text{hyp. } n - \log. \text{hyp. } (n - z) = \frac{z}{n} + \frac{z^2}{2n^2} + \frac{z^3}{3n^3} + \frac{z^4}{4n^4} + \dots,$$

odkud dělením zjednáme si

$$\frac{\log. \text{hyp. } n - \log. \text{hyp. } (n - z)}{2\delta} = \frac{\frac{z}{n} + \frac{z^2}{2n^2} + \frac{z^3}{3n^3} + \frac{z^4}{4n^4} + \dots}{\frac{2z}{n} + \frac{2z^3}{3n^3} + \frac{2z^5}{5n^5} + \frac{2z^7}{7n^7} + \dots}$$

čili

$$\log. \text{hyp. } n - \log. \text{hyp. } (n - z) = \frac{\frac{\delta z}{n} + \frac{\delta z^2}{2n^2} + \frac{\delta z^3}{3n^3} + \frac{\delta z^4}{4n^4} + \dots}{\frac{z}{n} + \frac{z^3}{3n^3} + \frac{z^5}{5n^5} + \frac{z^7}{7n^7} + \dots},$$

a vykonáme-li dělení skutečně,

$$\log. \text{hyp. } n - \log. \text{hyp. } (n - z) = \delta + \frac{\delta z}{2n} + \frac{\delta z^3}{12n^3} + \dots$$

nebo konečně řadu

$$\log. \text{hyp. } n = \log. \text{hyp. } (n - z) + \delta + \frac{\delta z}{2n} + \frac{\delta z^3}{12n^3} + \dots,$$

která třemi prvními členy již poskytuje nám logarithmu čísla n , třeba bylo z sebe menší.

Ježto na př. logarithmy čísel 11 a 13 známe, můžeme nalézt logarithmus čísla $\frac{11 + 13}{2} = 12$ písíce:

$$\begin{aligned} n &= 12, \quad z = 1, \\ \log. \text{hyp. } (n - z) &= \log. \text{hyp. } 11 &= 2.3978952727988705 \\ \delta &= \frac{\log. \text{hyp. } (n + z) - \log. \text{hyp. } (n - z)}{2} &= 0.0835270423315831 \\ &\frac{\delta z}{2n} &= 0.0034802934304826 \\ \hline \log. \text{hyp. } 12 &= 2.48490 \dots \dots \dots \end{aligned}$$

Jest na jevě, že Newton všemožně kvadraturu ploch hyperbolických nad jednou asymptotou k užítku logarithmů obracel a že namahavá metoda Nepperova do pozadí ustoupiti musila.